

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

PEYGAMBER EFENDİMİZ (S.A.V.)'İN YÜCE VASIFLARI

*Esselamu Aleykum ve Rahmetullah
Eûzûbillâhîmine's-şeytânî'r-racim Bismillâhirrahmânirrahim.
Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah,
Medet ya Meşayihina, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.*

۵۵- كَانَ إِذَا آتَاهُ الْفَيْ قَسَّمَهُ فِي يَوْمِهِ فَأَعْطَى الْأَهْلَ حَظَّيْنِ وَأَعْطَى
الْعَزَبَ حَظًّا * (د ك عن عوف بن مالك)

55. “Kendine ganimet geldiği zaman, onu gününde hemen taksim ederdi. Evli olana iki, bekâr olana bir hisse verirdi.” Ganimet olduğu vakit kazandıkları ganimetleri taksim ederdi evli olana iki hisse olarak çünkü ailesi var, ötekisine de bir hisse verirdi hemen taksim ederdi ki herkes alsın hakkına razı olsun.

۵۶- كَانَ إِذَا آتَاهُ رَجُلٌ فَرَأَى فِي وَجْهِهِ بَشْرًا أَخَذَ بِيَدِهِ * (ابن سعد عن
عكرمة مرسلا)

56. “Kendine bir adam geldiği zaman, yüzünü sevinçli ve yumuşak gördüğünde elinden tutardı.” Yüzleri güzel yahut sevinçli olarak gelip de asık suratlı değil de onu görünce sevinirdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.), onun elini tutardı.

۵۷- كَانَ إِذَا آتَاهُ الرَّجُلُ وَلَهُ الْأِسْمُ لَا يُحِبُّهُ حَوْلَهُ * (ابن مندة عن عتبة بن
عبد)

57. “Yanına, adını beğenmediği bir adam geldiğinde hemen onun ismini değiştirirdi.” Araplarda çok isimler değişik acayip isimler vardı taşı, demirdi, ateşti hatta haşa minel huzur eşek vardı isim köpek vardı onları beğenmezdi, değiştirirdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.) isimlerini.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۵۸- كَانَا إِذَا آتَاهُ قَوْمٌ بِصَدَقَتِهِمْ قَالَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ فُلَانٍ * (حم خ
م د ن ه عن ابى اوفى)

58. “Bir kavim zekâtlarını getirdiklerinde: “Allâhümme salli alâ âli fülânin” diye onlara dua ederdi.” Onlara dua ederdi.

۵۹- كَانَا إِذَا آتَاهُ الْأَمْرُ يَسْرُهُ قَالَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ
وَإِذَا آتَاهُ الْأَمْرُ يَكْرَهُهُ قَالَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ * (ابن السني في عمل يوم
وليلة ك عن عائشة)

59. Sevinçli bir işle karşılaştığı zaman:” Yani iyi güzel bir iş geldiği vakit Allah’a hamd eder;

“Elhamdü lillâhillezî bi nı’metihî tetimmüs sâlihât” derdi. Onun nimetiyle bu güzel işler olur tamama erer diye hamd ederdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

Hoşlanmadığı bir şeyle karşılaştığında ise:” Tabi her şey istediğin gibi gitmez bazen hiç hoşlanmadığı şeyler de olurdu;

“Elhamdü lillâhi alâ külli hâl” derdi.” Her halde Allah’a hamd ederiz demek. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in hem iyiliğe hamd eder hem hoşlanmadığı şeyde. Allah’a hamd vaciptir her hâlükârda yalnız iyilikte değil iyi olmayan şeye de hamd eder.

۶۰- كَانَا إِذَا أُتِيَ بِطَعَامٍ سَأَلَ عَنْهُ أَهْدِيَّةٌ أَمْ صَدَقَةٌ فَإِنْ قِيلَ صَدَقَةٌ قَالَ
لَا صَحَابَهُ كُلُّوْا وَلَمْ يَأْكُلْ وَإِنْ قِيلَ هَدِيَّةٌ ضَرَبَ بِيَدِهِ فَاكُلْ مَعَهُمْ * (خ م ن
عن ابى هريرة)

60. “Kendisine yiyecek getirildiğinde sorardı: Bu bir hediye midir? Yoksa sadaka mıdır?” Çünkü sadakada olabilir, hediye de olabilir sadakayı yemezdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

“Sadakadır. Denildiğinde ashabına; Haydi siz yiyin” derdi kendi yemezdi.” Onlara da yemesi helaldir Peygamberimize olmaz, sadaka olmazdı çünkü âlemlerin en yücesidir en çok nimeti olan Peygamberdedir onun için onun sadaka yemesi olmaz.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

“Hediye dir denildiğinde elini uzatır ve onlarla birlikte yerd i.” Yani Sahabelerle beraber yerd i hediye yi, sadakayı yemezdi.

٦١- كَانَ إِذَا أُتِيَ بِالسَّيِّءِ أَغْطَى أَهْلَ الْبَيْتِ جَمِيعًا كَرَاهِيَةً أَنْ يُفَرَّقَ
بَيْنَهُمْ* (حم ه عنه ابن مسعود)

61. “Esirler getirildiği zaman (ana-baba ve evlatları) birbirinden ayrılmasın diye aynı aileye verirlerdi.” Onlara bile merhamet eder, hepsini bir yerde olsun isterdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

٦٢- كَانَ إِذَا أُتِيَ بِلَبَنٍ قَالَ بَرَكَتٌ* (ه عن عائشة)

62. “Kendisine süt getirildiği zaman bereket ile duâ ederlerdi.” Sütü severdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

٦٣- كَانَ إِذَا أُتِيَ بِطَعَامٍ أَكَلَ مِمَّا يَلِيهِ وَإِذَا أُتِيَ بِالتَّمْرِ جَالَتْ يَدُهُ* (خط
عن عائشة)

63. “Yemek getirildiği zaman önünden yerler,” Tam önünden çünkü eskiden tabak ayrı ayrı yoktu, konulurdu Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’de edebinden önünden yerd i edeb gösteriyor başkaları da aynı şeyi yapsın diye.

“Hurma getirildiği zaman elini içinde dolaştırırlardı.” Yani hurmalara bakardı karıştırırdı Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ama yemek öyle değil hurma olabilir de yemek olmaz.

٦٤- كَانَ إِذَا أُتِيَ بِبَاكُورَةِ التَّمْرِ وَضَعَهَا عَلَى عَيْنَيْهِ ثُمَّ شَفَتَيْهِ وَقَالَ اَللّٰهُمَّ
كَمَا أَرَيْتَنَا أَوَّلَهُ فَارِنَا آخِرَهُ ثُمَّ يُعْطِيهِ مَنْ يَكُونُ عِنْدَهُ مِنَ الصَّيَّانِ* (ابن
السني عن ابي هريرة طب عن ابن عباس الحكيم عن انس)

64. “Henüz yeni olmuş hurma getirildiğinde” Yani hurma, taze hurmalar oluyor orada erken olur bizim burada Kıbrıs’ta filan Ekim’de ancak olur orada Temmuz sonu Ağustos başında başlar olsun. Onlar da ilk turfan derler turfanda çıkanları,

“Önce gözlerine sonra dudaklarına koyarak: Allah’ım! Bize evvelini gösterdiğin gibi sonunu da göster. Derler ve sonra yanındaki çocuklara dağıtırlardı.” Dua ederdi yani.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

٦٥- كَانَ إِذَا أَتَى بِأَمْرٍ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا وَالشَّجَرَةَ كَبَّرَ عَلَيْهِ تِسْعًا وَإِذَا أَتَى بِهِ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا وَلَمْ يَشْهَدْ الشَّجَرَةَ أَوْ شَهِدَ الشَّجَرَةَ وَلَمْ يَشْهَدْ بَدْرًا كَبَّرَ عَلَيْهِ سَبْعًا وَإِذَا أَتَى بِهِ لَمْ يَشْهَدْ بَدْرًا وَلَا الشَّجَرَةَ كَبَّرَ عَلَيْهِ أَرْبَعًا * (ابن عساکر عن جابر)

65. “Bedir ve Şecere’de (ağacın altında yapılan biatta)” Şecere hem Bedir savaşını hem Şecere o ağacın altında biata, “Hazır bulunan bir kimsenin cenazesini getirdiklerinde, namazında dokuz tekbir alırdı.” Şimdi bizde dört tekbir alınıyor ya o çünkü onların mertebeleri en yüksek olan onlardır hem Bedir Savaşında bulunup hem bu ağacın altında biatta bulunanalar için dokuz tekbir getirirdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.). Şimdi öyle kimse yok tabi şimdi öyle yapamayız da Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in yaptıklarını anlatıyor.

“Yalnız Bedir Savaşı’nda bulunup da Şecere’de (Biatü’r-Rıdvan’da) bulunmayan kişinin cenazesi getirildiğinde ya da Şecere’e bulunup da Bedir Savaşında bulunmayanın” Yani savaşta bulunmayıp da gene biatta bulunan insanlar için. “Cenazesi getirildiğinde yedi tekbir alırdı.” Onlar da o yüksek mertebelerde olan sahabelerdir.

“Her ikisinde de bulunmayanın cenazesi getirildiğinde sadece dört tekbir alırdı.” Normal artık onlar da tabi çok değillerdi yani hepsi çıksa çıksa beş yüz kişi yahut ancak öyle vardı onların işte birilerine dokuz, birilerine yedi kalanı da işte dört tekbirle gidiyoruz şimdi.

٦٦- كَانَ إِذَا اجْتَلَى النِّسَاءَ أَقْعَى وَقَبَّلَ * (ابن سعد عن أبي اسيد الساعدي)

66. “Kadınlara cinsî münasebette bulunacağı vakit yanlarına sokulur öperlerdi.” Şimdi dinde hayâ yoktur tabi hanımla olduğu vakit helalidir istediği gibi münasebette bulunur haram olmadıktan sonra sevap da kazanır insan.

٦٧- كَانَ إِذَا اجْتَهَدَ فِي الْيَمِينِ قَالَ لَا وَالَّذِي نَفْسِ أَبِي الْقَاسِمِ يَدِهِ * (حم عن أبي سعيد)

67. “Yeminde cehd ettiklerinde:” Yani çok kuvvetli yemin edeceği vakit; “Hayır, Ebül Kâsım’ın canı kudret elinde olan Zât’a yemin ederim.” Allah Azze ve Celle’ye yemin ediyor ki, “Buyuruyorlardı.” Yemin var yemin var daha kuvvetli yemin olsun diye Peygamber Efendimiz (s.a.v.) kendi nefsi kudretinde olan Zata yemin ederim diyor.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

٦٨ - كَانَ إِذَا أَخَذَهُ مَضْجَعُهُ جَعَلَ يَدَهُ الْيُمْنَى تَحْتَ خَدِّهِ الْاَيْمَنِ* (طب عن

حفصة)

68. “Yattığı zaman sağ elini sol yanağının altına koyardı.” Tercümesini yanlış yapmışlar burada yattığı zaman sağ elini sağ yanağının altına koyardı. Tercümesi yanlış olmuş çünkü bu sola olmaz şeyde de aynı şekilde Arapçasında da sağ yanağının altına koymuş olur diyor.

٦٩ - كَانَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ مِنَ اللَّيْلِ وَضَعَ يَدَهُ تَحْتَ خَدِّهِ ثُمَّ يَقُولُ
بِسْمِكَ اللَّهُمَّ أَحْيَا وَبِسْمِكَ أَمُوتُ وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ* (حم م ن عن البراء خ ن ت ه د حم عن حذيفة خ م حم

عن أبي ذر)

69. “Gece yattığı zaman, elini yanağının altına koyar ve şöyle derdi: “Bismikellâhümme ehyâ ve bismike emûtü.” (Allah’ım! Senin isminle yaşarım. Senin isminle ölürüm.)” Çünkü uyumak da bir çeşit ölümdür ondan sonra Allah isterse uyandırır, isterse ölmüş olur insan onun için Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bunu yapardı biz de yapsak güzel olur bunu yapmak.

“Uyandığında şöyle derdi: “Elhamdü lillâhillezi ahyânâ ba’de mâ emâtenâ ve ileyhin nüşûr.” (Hamd, bizi öldükten sonra dirilten Allah’a mahsustur, diriliş yalnız O’nadır.)” Diriliş, kıyamete şey yapmak, diriliş Onadır başka yere değil. Gene ölürüz mahşerde dönüş Onadır.

٧٠ - كَانَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ مِنَ اللَّيْلِ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ وَضَعْتُ جَنْبِيَ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَاخْسِ شَيْطَانِي وَفُكَّ رَهَانِي وَثَقِّلْ مِيزَانِي وَاجْعَلْنِي فِي

النَّدَى الْأَعْلَى* (د ك عن أبي الازهر)

70. “Gece yattığı zaman şöyle derdi:” Bu duayı okurdu gene aynı şekilde; “Bismillâhi veda’tü cenbi* Allâhümmağfir lî zenbî vehsî şeytânî ve fükke rehânî ve sakkil mizânî* Vec’alnî fin nediyyil a’lâ.” (Allah’ın adıyla yattım. Allah’ım günahlarımı bağışla, şeytanımı sustur. Mizanımı ağırlaş kıl. Beni yüze mecliste kıl.)”

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

٧١- كَانَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ قَرَأَ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ حَتَّى يَخْتِمَهَا * (طب عن

عباد بن اخضر)

71. “Yattığı zaman: ‘Kul yâ eyyühel kâfirun’ suresini sonuna kadar okurdu.”

٧٢- كَانَ إِذَا أَخَذَ أَهْلُهُ الْوَعَكُ أَمَرَ بِالْحَسَاءِ فَصْنَعَ ثُمَّ أَمَرَهُمْ فَحَسَوْا
وَكَانَ يَقُولُ أَنَّهُ لِيرْتَوَى فَوَادِ الْحَزِينِ وَيَسْرُو عَنْ فَوَادِ السَّقِيمِ كَمَا تَسْرُو
أَحَدُكُنَّ الْوَسَخَ بِالْمَاءِ عَنْ وَجْهِهَا * (ت ه ك عن عائشة)

72. “Ehlini sıtma yakalayınca, emredip çorba yaptırırdı. Sonra yemelerini emrederdi ve şöyle derdi: ‘Bu, mahzun kimsenin gönlünü hoş eder, hastanın kalbindeki sızıyı giderir. Tıpkı birinizin su ile yüzündeki kiri giderdiği gibi.’” Çorba faydalıdır bu hastalara emrolur.

٧٣- كَانَ إِذَا ادَّهَنَ صَبَّ فِي رَاحَتِهِ الْيُسْرَى فَبَدَأَ بِحَاجِيهِ ثُمَّ عَيْنَيْهِ ثُمَّ
رَأْسِهِ * (الشيرازی عن عائشة)

73. “Kokulanacağı zaman önce sol eline döker sonra kaşlarına, gözlerine daha sonra da başına sürerdi.” Bu yok kokulanacağı değil de bu yağ bazen Peygamber Efendimiz (s.a.v.) yağ kordu, kokuyu böyle değil de onu koyup da böyle zeytinyağıdır yahut başka yağlar onu kaşlarından gözünden sonra başına koyup, yağlanırdı.

٧٤- كَانَ إِذَا أَرَادَ الْحَاجَةَ لَمْ يَرْفَعْ ثَوْبَهُ حَتَّى يَدْنُو مِنَ الْأَرْضِ * (د ت عن
انس وابن عمر طس عن جابر)

74. “Def-i hacet esnasında yere iyice yanaşmadıkça elbisesini kaldırmazdı.” Hayâsından dolayı Peygamber Efendimiz (s.a.v.) tabi şimdiki gibi abdesthaneler böyle değildi daha fazla açık yerlerde olduğu için gözükmessin diye bu vaziyette olurdu.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

٧٥- كَانَ إِذَا أَرَادَ الْحَاجَّةَ أَبْعَدَ* (هـ) عن عبد الله بن أبي قراد
عن عبد الرحمن

75. “Def-i hacette en uzak yere giderlerdi.” Görünmesin kimse görmesin diye hacet için.

٧٦- كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَبُولَ فَاتَى عَزَازًا مِنَ الْأَرْضِ أَخَذَ عُودًا فَنَكَثَ بِهِ
فِي الْأَرْضِ حَتَّى يُثِيرَ مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ يَبُولُ فِيهِ* (د ف) مراسيله والحارث عن طلحة ابن
أبي قنان

76. “Sert bir yerde küçük abdest yapmak istediği zaman bir ağaç parçası alarak yeri eşer ve içine bevl ederdi.” Çünkü o sert olursa üstüne sıçrayabilir öteki türlü şey olmaz üstüne necaset düşmez. Temizlik hem taharet olarak da bize de bunları öğretiyor Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

Sadaka Resûlullah fî mâkâl ev kemâkâl

Lillahi Teâlel Fatıha

Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri'nin
17 Aralık 2019 / 05 Cemazıyelevvel 1441 Taribli Hadis Dersi
Beylerbeyi Dergâhı